

1. En waksam tupp mig wä-
 ker När andras flocka får, Ej Con-
 scription mig räcker. Wid mina femti
 år; På afstånd jag betraktar De stora
 ting som ske. Och liknöjd jag afväntar
 Hwar dräpelig händelse. ;:

2. Ej Prinsar eller Kungar Har
 mina ögon sett, Blott mina raska un-
 gar Min ögon lust beredt; Ej uppå
 silfwerfaten Bårs mig en läcker bit,
 Mer sund är säkert maten I sin en-
 falldighet. ;:

3. När herrgårds hunden ställer
 Wid dagens första rand, Min kosa
 dit jag ställer Med ranseln i min hand;
 Jag följer och jag lyder Min pligt
 med willighet. Och allortig jag förtry-
 ter En pålagd skyldighet. ;:

4. An tröstar jag på logen, An
 hugger jag min wed, Wid arbetstim-
 man trogen Det war min glada sed.
 Jag sjunger när jag höstar, jag sun-
 ger när jag får, Och dermed jag mig
 tröstar Att allting bättre går. ;:

5. En waksam tupp mig wä-
 ker När andras flocka får, Ej Con-
 scription mig räcker. Wid mina femti
 år; På afstånd jag betraktar De stora
 ting som ske. Och liknöjd jag afväntar
 Hwar dräpelig händelse. ;:

6. Ej Prinsar eller Kungar Har
 mina ögon sett, Blott mina raska un-
 gar Min ögon lust beredt; Ej uppå
 silfwerfaten Bårs mig en läcker bit,
 Mer sund är säkert maten I sin en-
 falldighet. ;:

7. När herrgårds hunden ställer
 Wid dagens första rand, Min kosa
 dit jag ställer Med ranseln i min hand;
 Jag följer och jag lyder Min pligt
 med willighet. Och allortig jag förtry-
 ter En pålagd skyldighet. ;:

8. An tröstar jag på logen, An
 hugger jag min wed, Wid arbetstim-
 man trogen Det war min glada sed.
 Jag sjunger när jag höstar, jag sun-
 ger när jag får, Och dermed jag mig
 tröstar Att allting bättre går. ;:

9. En waksam tupp mig wä-
 ker När andras flocka får, Ej Con-
 scription mig räcker. Wid mina femti
 år; På afstånd jag betraktar De stora
 ting som ske. Och liknöjd jag afväntar
 Hwar dräpelig händelse. ;:

10. Ej Prinsar eller Kungar Har
 mina ögon sett, Blott mina raska un-
 gar Min ögon lust beredt; Ej uppå
 silfwerfaten Bårs mig en läcker bit,
 Mer sund är säkert maten I sin en-
 falldighet. ;:

11. När herrgårds hunden ställer
 Wid dagens första rand, Min kosa
 dit jag ställer Med ranseln i min hand;
 Jag följer och jag lyder Min pligt
 med willighet. Och allortig jag förtry-
 ter En pålagd skyldighet. ;:

12. An tröstar jag på logen, An
 hugger jag min wed, Wid arbetstim-
 man trogen Det war min glada sed.
 Jag sjunger när jag höstar, jag sun-
 ger när jag får, Och dermed jag mig
 tröstar Att allting bättre går. ;:

GS 1536

En märkwardig och alldeles ny

W i s a

Om twenne personer, som hade mör-
 dat en Quinna, hwilka för de-
 ras grusliga brott blefwo hals-
 huggne wid Köinge den 14:de
 Dec. 1825; författad af A. T. S.

Sjunges som: Hwad min Gud will alltid, &c.

Till Trycket befördrad af

E. Andersson.

Jemte en Bond-Wisa:

När andra lyctan söker, På &c.

Malmö, 1827.

Tryckt uti Berlingska Boktryckeriet.

3. Den tiden blef nar som man
 fref det iusen attabundrad' od iugo-
 tem den ftornde uti December ma-
 nad, da fordes de till Röninge af präst-
 man beledsagd, da Mesterlund i den-
 na stund Gertinodigt sig tillaga.

Das mündt en das da aßwen jag, Ett
 so geshpel het fada wrenthor twa,
 som mände da ein wandring futa
 bada. Den ene het. Ewen Wreter.
 lund, Den andre Ewen tilla; bwaig
 namnet war da deines zar, Zar jag
 ei an salt wetta.

[illegible]

13. De Sparteer godt giorde mer
 In du och sag mig, gora, Andock
 De blott idel we ist Geshim Heltner ho-
 ra. Em du ei dig battrar smattig
 Gorgas du allstt munde? Egn
 merst forst es makt, Göt Seran att
 bestanda.

16. Gack bara fram till denna man, I bönen war blott frågen, Så får du se din Frälsare Han möter dig på vägen, Se'n mår du wäl till kropp och siäl, Han will dig sjelfwer beta, Du slipper då att länge gå Efter den wännen leta.

Den Andra:

När andra lyckan söker På branta
klippors höjd, Utt guld med guld för-
dler, Jag lefwer mera nöjd. Utt den
stilla dalen Bid spadan och min plog,
Der känner jag ej qvalen, Ty jag
har alltid nog. :/: